

İsyan

– GürhanGürses · 29 Kasım 2015

Bu elifi elifine benim hikayemdir. Yâr okusun diyedir. Canımı okusun. Ağlıyorum. Erkekler ağlamaz derler ya, yalan. Bir şarkı sözü, bir dize, bir hikaye... İyi de ayrılık ne diye?

Teselli veren yok, çoğum ama sap gibi yalnızım. Kap kap hüznünü içiyorum, yarasın diyorum kendi kendime. Herkes yanımda da kimse yanımda değil gibiyim. Tuhaf olmuşum. Hep sensizlikten bu hallerim. Terkinden... Beterinden beteri yok yokluğunun.

Kendimi savunmayacağım, olmuyorum biliyorum. Başka ağızlardan duymana gerek yok, birinci ağızdan duy. Başkasının yalanları sana doğru geliyorsa benim doğrularımın bir anlamı yok.

Yürek olarak sana bembeyazım. Ve hep öyle kalacağım. Sende öleceğim. Sen benim tek sevdiğimsin, adım gibi biliyorum. Kuran'a el basarım, Rabbimi şahit gösteririm.

O kadar doluyum ki artık akordu bozuk, kafası tozuk takılıyorum. Saçlarımı kesmiyorum. Sakallarımı... Ve yazmıyorum içimdeki seni. Hep ve tek bende kal diye. İçimde yaşıyorum seni.

Düşünsene bir gözlerin dolmuş ağlamıyorsun. Ağzın dolmuş hıçkırımıyorsun. Yüreğin taşmış ama yazmıyorsun. Bir yanardağ patlamazsa ne olur? Bir deniz dalgalanmazsa... Bir fırtına kopmazsa... "Ne mi olur?" diye soruyorsun.

- Ne mi olur? Kıyamet kopar, kıyamet...

Boğuluyorum sana, yanıyorum, kanıyorum ve susuyorum. Bu suskunluk öldürecek beni çıldırtacak, kafayı yedirecek! Sensizliğe tahammülüm yok, sabrım da yok, gücüm de yok artık. Kırıldım kırılacağım, yarıldım yarılacağım, paramparça olacağım; tuz buz... Un ufak olacağım... Toz duman... Bozbulanık... Bağbozumu olacağım.

Uyumuyorum; gözlerim kan çanağı... Umudumsa yâr yanağı... Elimde kurumuş bir papatya yaprağı... Yüreğime vurmuş kırağı...

- Senin olmadığın bir hayatı reddediyorum. diye bir ultiaton çekiyorum sana.

- Senin olmadığın bir yaşamı yok sayıyorum. Gülüşlerimi alıp atıyorum. Sevinçlerimi yıkayıp asıyorum. Huzurumu çarşı pazar dağıtıyorum. Duyuyor musun beni?

Bu noktası noktasına benim ifademdir.

Her satırı içimi doğrayan bir satırdır.

Kafam duman duman...

Kalbim katran katran...

Senin tutmadığın bir el ne de soğuktur.

Gözlerini dikip bakmadığın bir göz ne de cansızdır.

Sen bana hayat olan Papatya, evet evet sen!

Sen bana tek yârdın, etime kemiğe candın, damarıma kandın, kalbime heyecandın. Seni sevmeye devam ediyorum, davam biliyorum bunu, deva'm...

Ağlıyorum.

Erkekler ağlamaz derler ya, yalan.